

CEHENNEM AZABI BEDENSEL Mİ RUHSAL MI? (6)

(...dünden devam)

Abdullah ibn Ömer, öldürülen Abdullah ibn Zübeyr'in yanına gitmiş, asılmadan önce cesedinin bir tarafa atılmış olduğunu gö-rünce, Abdullah
'ın annesi Ebubekir
kızı Esmâ
'yı tesellî ederek:

“– Bu cesetler bir şey değildir. Fakat rûhlar Allah katındadır, demiştir.” (İbn Hazm, el-Fasl fî'l-milel ve'l-ehvâ'i ve'n-nihal: 4/67-68
)

Kabir azâbının bedene değil, rûha olduğunu, aşağıdaki hadîs açıkça göstermektedir:

“Mi'râca çıkarıldığım vakit öyle bir kavmin yanından geçtim ki bunlar, bakırdan tırnaklarıyla yüzlerini ve göğüslerini tırma-lıyorlardı. Cebrâîl 'e:‘Bunlarkimdir?’dedim. İnsanların etle-rini yiyen(gıybet eden)ler ve onların nâmuslarına tecâvüz eden-lerdir, dedi.”
(
Ebû Dâvûd, Edeb: bâb fî'l-ğaybeh)

Buhârî'nin kabir azâbı konusundaki hadîsleri arasında bulunan şu hadîs de bu konuda bize ışık tutmaktadır:

Semure ibn Cundeb diyor ki: *“Peygamber (s.a.v.) sabah namazından sonra bize döner, “– Gece ru'yâ gören var mı?” diye sorardı. Ru'yâ görmüş olan anlatır, o da “Mâşâallah” derdi. Bir gün bize:*

– Ru'yâ gören var mı? diye sordu. Biz:

– Yok, dedik. Buyurdu ki:

– Bu gece ben bir ru'yâ gördüm: İki kişi bana geldi, elimden tuttular, beni Arz-ı Mukaddes'e götürdüler. Baktım (orada) bir adam oturmuş, diğer biri de elinde demirden bir kanca ile onun yanı başında duruyor. Elindeki kancayı adamın ağızının bir tarafına takıp kafasına kadar yırtıyor. Sonra öteki tarafını yırtıyor. Bir yanını yırtarken öteki yanı iyileşiyor. Bu kez öbür yanına sokup yırtıyor.

– Bu nedir? dedim.

– Yürü, dediler.

Yürüdük, sırt üstü uzanmış bir adamın yanına geldik. Bir başka adam da elinde bir balta, ya da kaya parçasıyla vurup adamın başını eziyor. Vurunca taş yuvarlanıyor, gidip taşı alıp gelinceye kadar adamın başı yine eskisi gibi oluyor. Tekrar vuruyor.

– Bu kimdir? dedim,

– Yürü, dediler.

Tandır gibi üstü dar, altı geniş, altında ateş yanan bir deliğe geldik. İçinde çıplak erkekler ve kadınlar vardı. Ateş yükselince deliğin ağzına geliyorlar, çıkacak gibi oluyorlar, fakat âteş sönünce tekrar dibe iniyorlardı.

– Bunlar kimdir? dedim,

– Yürü, dediler.

Yürüdük, kandan bir ırmağa geldik. Ortasında bir adam diki-liyordu (kenarında da) önünde taş bulunan bir başka adam vardı. İrmağın içindeki adam çıkmağa çabalıyor, tam çıkacağı sırada (kenarındaki) adam, ağzına bir taş vurup onu olduğu yere geri çevi-riyordu. Adam her çıkmak istedikçe beriki, taşla vurup onu geri döndürüyordu.

– Bu kimdir? dedim,

– Yürü, dediler.

(devamı yarın..)